

Prima instanță: V. Sandu
Instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol. L. Bulgac

3ra– 1251/16

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Străisteanu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Străisteanu Gheorghe împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor privind constatarea încălcării de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor a termenului de furnizare a informației solicitate, cât și obligarea furnizării informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 martie 2016 și emisă o nouă hotărîre prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Străisteanu Gheorghe,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2015, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor privind constatarea încălcării de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor a termenului de furnizare a informației solicitate, cât și obligarea furnizării informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 08 octombrie 2015, a expediat o cerere către Agenția pentru Protecția Consumatorilor prin care a solicitat a fi informat în termenul stabilit de lege dacă reprezentantul Agenției pentru Protecția Consumatorilor, Anatol Matroi, a apelat la data de 14 mai 2015, la serviciul de poliție 902 și despre ce încălcare a legislației în vigoare comisă de Străisteanu Gheorghe, a comunicat polițiștilor.

Mai indică că pînă la data înaintării prezentei acțiuni, au trecut 33 de zile, însă nu a primit nici un răspuns, nici o informație solicitată prin cererea din 08 octombrie 2015, astfel, reclamantul Străisteanu Gheorghe invocă că i-a fost încălcat dreptul la informație și dreptul la examinare a cererii în termenul stabilit de lege.

Reclamantul consideră că, în temeiul art. 1398 alin. (1) Cod civil, este îndreptățit la reperarea prejudiciului moral, deoarece există legătură causală între acțiunea ilegală a angajaților Agenției pentru Protecția Consumatorilor și suferințele pe care le-a avut, or, pîrîtul a acționat vădit ilegal, ignorînd intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 08 octombrie 2015 și furnizarea informației solicitate, astfel, estimînd mărimea prejudiciului moral la suma de 25300 lei.

Reclamantul Străisteanu Gheorghe solicită constatarea încălcării dreptului său la informație și dreptul la examinarea cererii din 08 octombrie 2015 în termenul stabilit de lege, obligarea Agenției pentru Protecția Consumatorilor să examineze cererea din 08 octombrie 2015 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, cît și să-i prezinte informația solicitată și să fie încasat de la pîrît în beneficiul acestuia suma de 25300 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinare în termenul stabilit de lege a cererii din 08 octombrie 2015 și prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 martie 2016, acțiunea înaintată de către Străisteanu Gheorghe a fost admisă parțial, s-a constatat încălcarea de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor a dreptului de liber acces la informație prin nefurnizarea informației solicitate, s-a respins cererea lui Străisteanu Gheorghe privind obligarea Agenției pentru Protecția Consumatorilor de a furniza informația referitor la cererea din 08 octombrie 2015 ca neîntemeiată, s-a încasat de la Agenția pentru Protecția Consumatorilor în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciul moral în sumă de 1000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 martie 2016 și emisă o nouă hotărîre prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Străisteanu Gheorghe.

La 30 iunie 2016, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 cu menținerea hotărîrii Judecătoriei

Centru mun. Chișinău din 17 martie 2016.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, cât și faptul că pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

La 02 august 2016, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a depus referință la recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe, solicitând respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea

deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas